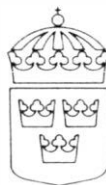

Motion till riksdagen

1985/86:So701

Kurt Ove Johansson och Lars-Erik Lövdén (s)

En arbetsmiljöutredning

Mot.
1985/86
So701 – 708

Miljöfrågorna, såväl om den inre som den yttre miljön, har under många år haft en framskjuten ställning inom svensk arbetarrörelse och i den allmänpolitiska debatten. Allt fler också på arbetsgivarsidan har börjat inse att satsningar på en god arbetsmiljö främjar både kvalitet och produktion.

Miljön på arbetsplatserna i många företag är emellertid fortfarande dålig och ibland t. o. m. så undermåligen att den leder till ohälsa. För att påskynda utvecklingen och få till stand förbättringar och förändringar i arbetsmiljön måste därför, enligt vår mening, arbetsmiljölagen och arbetsmiljöförordningen reformeras. Denna lagstiftning har nu tillämpats sedan 1978, och hittills vunna erfarenheter talar bl. a. för att skyddsombudens möjligheter att fylla sin funktion måste stärkas. Vi anser därför att bl. a. nedanstående beskrivna problem bör ses över inom ramen för ny arbetsmiljöutredning.

De regler som för närvarande gäller för utövande av regional skyddsverksamhet kräver att det finns en medlem på arbetsplatsen och att det inte finns någon skyddskommitté. En kommande reformering av arbetsmiljölagstiftningen bör ta sikte på att göra det möjligt för det regionala skyddsombudet att besöka alla arbetsställen inom sitt branschområde. De regionala skyddsombudens kunskaper inom sina resp. branscher bör också användas vid kontroll av gymnasieskolans interna och externa praktikplatser.

När skyddsombuden gavs möjligheter att under vissa förhållanden stoppa arbetet fanns de som oroades för att denna rätt skulle komma att missbrukas. Vi kan emellertid konstatera att denna oro var obefogad. Efter en AD-dom 1979 kan det snarare hävdas att skyddsombudens ställning försvagats, eftersom det finns risk för att ett skyddsombud genom ovan nämnd dom väger in risken för att ett lönebortfall kan uppstå för arbetskamraterna och avstår från att stoppa ett arbete. Reglerna bör här vara utformade så att arbetstagarna alltid är garanterade lön då skyddsombud stoppar ett arbete.

En kommande utredning bör också se över skyddsombudens rätt till information som genom en AD-dom (4/1980) beskars beträffande innehåll i anbudshandlingar.

En viktig uppgift för skyddsombudet är också att verka för att alla på arbetsplatsen blir skyddsmedvetna. Möjligheterna att fullgöra denna uppgift hämmas för närvarande av att det inte är möjligt att på betald tid samla de anställda till information om hur t. ex. de lokala arbetsmiljöproblemen skall lösas. Detta problem borde kunna lösas efter förebild av vad som gäller i utvecklingsavtalet med anledning av facklig information på betald tid. Utredningen bör här pröva en eventuell lagreglering.

Sanktionsbestämmelserna i arbetsmiljölagen bör också ses över. Lagen bygger i princip på att YI-ASS kräver av arbetsgivaren att vidta en åtgärd som är reglerad i lag, förordning, föreskrift eller anvisning. Trots att arbetsgivaren kraven kan han åtalas. Erfarenhetsmässigt har det visat sig att preciserade viteskostnader leder till att trilsande arbetsgivare snabbare genomför åtgärder. Efter förebild i arbetstidslagen bör en kommande utredning överväga förslag där det närmare preciseras vad det kostar i vite att inte vidta åtgärder enligt de lagar och förordningar som gäller.

Ett annat problem som också ofta påtalas är arbetsmiljöförordningens 1 §, som begränsar anmälningsskyldigheten till de fall lokalen tidigare har använts till annan verksamhet. För att YI effektivt skall kunna följa upp vilken verksamhet som flyttar in i lokalen så bör, enligt vår uppfattning, skyldighet föreligga för den inflyttande att anmäla detta till YI.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående reformering av arbetsmiljölagen och arbetsmiljöförordningen.

Stockholm den 17 januari 1986

Kurt Ove Johansson (s)

Lars-Erik Lövdén (s)